

Protestar és democràtic

written by Pau Miserachs | 6 de febrer de 2019

Que la gent es manifestés i organitzés actes de protesta contra el règim franquista eren actes democràtics perseguits per la dictadura. Manifestar-se és una activitat integrada en el concepte de llibertat d'expressió.

Ara els independentistes catalans, partidaris de l'autodeterminació es manifesten i fan actes de protesta pel judici del primer d'octubre. No són actes de desordres públics. Són actes de protesta per una situació que consideren injusta.

El que no és correcte en un ordre democràtic partidari de la protesta pacífica és llençar ous i pintura contra la Fiscalia o contra la façana del Palau de la Generalitat. Però en cap cas són actes qualificables de feixistes com fa amb el seu relat la diputada de C's Inés Arrimadas.

Les protestes són reaccions que es corresponen amb la indignació de molta gent pel que està passant. Per exemple, el trasllat dels presos polítics a presons properes de Madrid que dificulta les comunicacions amb les defenses, com també el fet que no se'ls hagi lliurat els seus ordinadors per repassar el que hi ha al dossier judicial.

Diuen que han pintat de nou les cel·les de Soto del Real. Se suposa que s'ha fet dins del marc de la campanya d'"Espanya global". Cal donar imatge, com ha fet la sra. Botín, d'Espanya democràtica, moderna, de progrés, de justícia ... El judici per l'1-0 és una bona excusa per aquesta maniobra d'imatge falsaria *made in* Josep Borrell. Ho veurem per televisió. Almenys els presos catalans no seran jutjats en plena plaça pública.

El que no es pot fer és servir-se de la situació per fer creure que tot es fa bé i ben mesurat. Portar un govern a

judici per fets discutibles i actuacions de govern central irregulars.

Exageren amb aquesta idea de lluitar contra la desinformació dels mitjans independentistes. Per què no parlen d'informar amb llums i taquígrafs? Per què no expliquen com porten la política de la repressió?

Hi haurà més manifestacions. Les mobilitzacions hi seran. Catalunya no es rendeix. La teoria de l'escarment no serveix de res amb els catalans irreductibles. L'opinió pública internacional ja ha vist les mentides oficials del règim espanyol.

Tant des del PP com del PSOE, la línia d'atac a Catalunya és la mateixa. Els cal desacreditar els polítics catalans i la política catalana, tractar de colpistes els que protesten, mentre les veus per un 155 indefinit s'alcen.

El règim tampoc ha valorat les conseqüències del que estan fent. Catalunya no deixarà de ser Catalunya, facin el que facin... Catalunya sap que té raó i que el temps treballa a favor seu . El Codi Penal, amb el judici de l'1-0 a punt de començar, ha deixat de ser un símbol de pau, defensa de les llibertats i la democràcia.